ב"ה • ערב שבת־קודש פרשת וארא • כ"ד בטבת ה'תשע"א • 31.12.10 • הגיליון השבועי לכל יהודי • גיליון מס' 1252

שיחת השבוע

חב"ד יוצא לאור על־ידי צעירי־אגודת־חב"ד - המרכז • עורך: מנחם ברוד • יו"ר: הרב יוסף־יצחק אהרונוב

הם מכפישים ואנחנו מתנצלים

לכל אורך ההיסטוריה היינו קרבנות של הסתה ועלילות־כזב. לנוכח מציאות כזאת אין מקום לכל ההתנצלויות. עם־ישראל צריך לבטא עמדה ברורה ובטוחה

אחת הבעיות הקשות במלחמה שלנו מול ארגוני הטרור היא שאיננו יכולים לפעול בשיטות שבהן הם פועלים. הם פועלים מתוך אוכלוסייה אזרחית, ומכוונים את המטענים והטילים לעבר אוכלוסייה אזרחית. הם מסתתרים בבתי־חולים ומעבירים מחבלים ואמצעי לחימה באמבולנסים. אצלנו מעמידים חיילים לדין על שימוש ב'נוהל שכן'.

הפער הזה קיים גם במישור התעמולתי וההסברתי. אויבינו תוקפים אותנו בכל הכוח והעוצמה, בשקרים ובעלילות. הם מחדירים לדעת הקהל העולמית מונחים וביטויים המציגים אותנו כפושעים. ואילו אנו מגיבים בנימוס, במילים מאופקות, ובנימה קבועה של הצטדקות והתגוננות.

מי הפושעים

הנה דוגמה טרייה. המחבלים משגרים מרצועת עזה טילים לעבר יישובים אזרחיים. טיל אחד התפוצץ סמוך לגן־ילדים, ואך בנס נגמר העניין בנפגעי חרדה בלבד. בתגובה ירו כוחותינו לעבר מטרות מחבלים ופגעו בכמה מהמרצחים.

הערבים מיהרו להתייצב לימין הטרוריסטים. זו הידיעה ששודרה בחדשות 'קול ישראל': "הליגה הערבית מזהירה מפני המשך ההסלמה ברצועת עזה ואומרת כי הדבר עלול לגרום לפיצוץ. בהודעה שפורסמה בקהיר נאמר כי פשעי ישראל מאיימים על השלום והביטחון באזור. מזכירות הליגה הערבית קוראת לרביעייה הבין־לאומית, למועצת הביטחון ולארצות־הברית להפעיל לחץ על ישראל ולשכנע אותה להפסיק את מעשיה ברצועת עזה".

שימו לב לשיטת התעמולה. אין כאן אפילו רמז לגינוי כלשהו כלפי החמאס. הם צדיקים גמורים. מדינות החתומות איתנו על הסכמי שלום קוראות ללחוץ על ישראל. פעולות ההגנה שלנו מול הטרור מכונות בפיהן "פשעי ישראל", והן האיום "על השלום והביטחון באזור".

הם יודעים בדיוק מה הם עושים. ההודעה הזאת, ככל שהיא שקרית ומגמתית, זוכה לתהודה בעולם כולו. כשם שהרדיו הממלכתי בישראל ציטט אותה, כך היא מצוטטת באלפי כלי־תקשורת בעולם. כך מחדירים לדעת הקהל העולמית את ההנחה כי ישראל עושה 'פשעי מלחמה' וכי היא מסכנת את השלום והביטחון במזרח־התיכון.

איך מדברים אל פרעה

יש גוף פרטי שמנסה להביא לתודעת העולם את פרצופה האמיתי של הרשות הפלסטינית, זו שראש־הממשלה הסכים לתת לה מדינה. עמותת 'מבט לתקשורת הפלסטינית' מציגה את תעמולת הזוועה המתקיימת באמצעי התקשורת הפועלים בחסות הרשות הפלסטינית, את החינוך לשנאת יהודים ואת ההערצה לגדולי המרצחים שטבחו נשים וילדים. למה משימה חיונית כל־כך צריכה להיעשות בידי גוף פרטי? למה הממשלה אינה עושה זאת?

מה הממשלה עושה לנוכח העלילות המופצות נגד המתיישבים ביהודה ושומרון? בעת האחרונה פורסמו בעולם כולו תמונות קשות של כבשים שהוצתו כביכול בידי מתנחלים. התמונות האלה ובכיותיו של רועה צאן ערבי, שכבשיו נשרפו כביכול בידי המתנחלים, עוררו זעזוע בעולם. אך חקירת המשטרה העלתה כי אין למתנחלים שום קשר למעשה, וכי האש הוצתה בידי הרועה עצמו, שניסה להדליק קוצים והשרֵפה יצאה משליטה. האם ממשלת ישראל הפעילה את כל עוצמתה ההסברתית כדי לחשוף לעיני העולם את השקר והעלילה?!

אכן, אין זו תופעה חדשה. לכל אורך ההיסטוריה היהודית היינו קרבנות של הסתה ועלילות־כזב. אבל לנוכח מציאות כזאת אין מקום לכל הגמגומים וההתנצלויות. עם־ישראל צריך לבטא עמדה ברורה ובטוחה, להטיח בפני העולם את האמת, לחשוף את צביעותם של הערבים, ולעמוד על זכותנו להגן על עצמנו.

השבת אנחנו קוראים איך דיברו משה ואהרון אל פרעה. הם לא התנצלו ולא התחננו. הם דיברו דברים ברורים ותקיפים, כראוי למי שבאים בשליחותו של בורא העולם ומנהיגו. הגיע הזמן שכך עם־ישראל ידבר אל העולם.

יש חדש

השלוחים מתכנסים

בימים ראשון־שלישי בשבוע הקרוב יתכנס אי"ה במלון **ניר־עציון** שבמורדות הכרמל הכינוס הארצי השנתי של כ־530 שלוחי הרבי, המפעילים את 276 בתי־חב"ד המזורים ברחבי הארץ. בכינוס, המאורגן על־ידי צעירי־אגודת־חב"ד, יעסקו השלוחים בנושאים מגוונים בחיי השליחות, ובאתגרים העומדים לפני העם בישראל בשעה זו.

מהפכת המיתוג

לאחר שנה של עבודת הכנה, בעזרת מחלקת המיתוג של פרסום **שלמור־אבנון־עמיחי**, תיחשף בכינוס הארצי של השלוחים מהפכת המיתוג החדשה. מטרתה ליצור חזות אחידה לכל בתי־חב"ד ולכל הפרסומים היוצאים לאור על־ידי חב"ד. במהלך הטמעת המותג הציבור ילמד לזהות את המאפיינים המיוחדים של המותג חב"ד, ולזהות מיד כל מוסד או פרסום השייך לה.

שיחת השבוע מתחדש

מהפכת המיתוג לא תפסח אף על הגיליון שבידכם, 'שיחת השבוע'. הגיליון יתחיל להופיע בלבוש חדש, חדשני יותר. אך אל תדאגו, גם בקנקן החדש יחכה לכם בע"ה אותו יין ישן וטוב, שאתם רגילים אליו ואוהבים אותו. אנחנו מקווים שתהליך ההסתגלות לשינויים יהיה קל ונעים, ושקהל הקוראים ייהנה מהשינויים ומהחידושים.

רעווא דרעווין

גרינטק מגישה את **רעווא דרעווין** – אלבום שלישי בסדרת **עתיקא קדישא**. **ירמיה דמן** שר ניגונים חסידיים עתיקים. טל' 700015־700־1.

זמני השבוע

	ירושלים	תל־אביב	חיפה	באר־שבע	אילת	ניו־יורק
כניסת השבת	4:10	4:24	4:13	4:28	4:31	4:20
צאת השבת	5:26	5:27	5:25	5:29	5:30	5:24

המולד: אור ליום רביעי, 10 בערב, 32 דקות ו־5 חלקים

ראש־חודש שבט: ביום החמישי

כתובת המערכת: ת"ד 14 כפר־חב"ד 60840

טל' 072־2770100 • **פקס** 03־9606169

www.chabad.org.il • chabad@chabad.org.il

אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ולכשרות

נא לשמור על קדושת הגיליון

למה השעבוד קשה כל־כך

בתורה מספרת, בסוף הפרשה הקודמת, על זעקת משה רבנו אל הקב"ה: "למה הרעותה לעם הזה, למה זה שלחתני". תשובתו של הקב"ה מופיעה בתחילת פרשתנו: "וידבר אלוקים אל משה". רש"י מפרש, שהקב"ה דיבר איתו דברים קשים וציין את ההבדל בינו לבין האבות, שלא הרהרו אחר מידותיו, ואף אמר: "חבל על דאבדין ולא משתכחין" [=חבל על מי שאבדו ואינם מצויים עוד].

לכאורה, טענתו של משה אינה מובנת. הלוא הקב"ה כבר הודיע לאברהם בברית בין הבתרים "כי גר יהיה זרעך... ועבדום ועינו אותם... ואחרי־כן יֵצאו ברכוש גדול". משה כבר ידע ששעבוד מצרים נדרש כהכנה להתגלות האלוקית של מתן תורה. מדוע אפוא שאל "למה הרעותה"?

טענת משה

יש לומר ששאלתו של משה לא הייתה על עצם הגלות אלא על "הרעותה" – על חומרת השעבוד. הלוא הבשורה בברית בין הבתרים הייתה יכולה להתקיים גם על־ידי גלות כמו שהייתה בימי האבות – גלות "בארץ לא להם". עצם המגורים מחוץ לארץ־ישראל הם כבר גלות, ובכך היה אפשר לצאת ידי חובת "ועבדום ועינו אותם".

על כך זעק משה אל הקב"ה: מדוע השעבוד איום ונורא כל־כך ולא דיי בגלות כמו בימי האבות! זו גם משמעות שאלתו "למה זה שלחתני". משה שאל: למה שלחת אותי, והלוא אם היו האבות בחיים הייתה הגלות נמשכת כבימיהם – גלות "בארץ לא להם" ותו לא, בלי המציאות הקשה של "הרעותה לעם הזה".

בטלים לחלוטין

תשובת הקב"ה לטענתו של משה הייתה: "חבל על דאבדין ולא משתכחין". אילו היו האבות צריכים לעבור את הגלות, היה אפשר להסתפק בגלות קלה יותר, אבל מכיוון שהאבות כבר אינם מצויים, אין מנוס מגלות קשה בכל חומרתה.

האבות היו בטלים לחלוטין לקב"ה, עד כדי ביטול מוחלט של מציאותם האישית. אם נדרשו למסירות־נפש – מסרו את נפשם בלי לחוש שעשו דבר־מה יוצא מגדר הרגיל. אולם בדורות שלאחריהם כבר לא הייתה מדרגה זו. כשרבי עקיבא, למשל, מסר את נפשו, הוא התענג מכך, כפי שאמר: "כל ימיי הייתי מצטער מתי יבוא לידי ואקיימנו". הוא חש תענוג מהזכות הנפלאה שזכה למסור את נפשו על קידוש השם.

אין מנוס

במובן זה היה דמיון בין משה רבנו לרבי עקיבא, כפי שמסופר שכאשר הקב"ה הראה לו את רבי עקיבא דורש תלי־תלים של הלכות על כל תג בתורה, טען משה שהתורה הייתה ראויה להינתן על־ידו. גם הוא עבד את הקב"ה מתוך הרגשת תענוג, ואם היה נתקל בקשיים ובהפרעות – הרגיש את המעלה שבהתגברות עליהם.

וזה מה שהשיב לו הקב"ה: בדור שלך, אילו הייתה הגלות קלה, לא היו מרגישים את צער הגלות, כי היו חשים את המעלה הצומחת ממנה. לכן אין מנוס מ"ועבדום ועינו אותם" כפשוטו, על־ידי השעבוד הקשה של מצרים, עד שאפילו משה עצמו כבר זועק "למה הרעותה לעם הזה". ואז באה הגאולה וההתגלות הגדולה על הר־סיני.

(תורת מנחם כרך לח, עמ' 346)

מן המעיין דיבור | *מאת הרב אליעזר ברוד*

למעלה מהדיבור

"הן בני־ישראל לא שמעו אליי, ואיך ישמעני פרעה ואני ערל שפתיִם" (שמות ו,יב). משה עמד במדרגה גבוהה כל־כך, שלא היה יכול לצמצם את עצמו במסגרת הדיבור.

(המגיד ממזריטש)

לימוד זכות

משה לימד בזה זכות על בני־ישראל, שהסיבה שאינם שומעים לו אינה משום שאין הם רוצים לשמוע את דברי ה' אלא מפני ש"אני ערל שפתיִם" – אינני מחונן בכישרון הדיבור ואינני מושך את ליבם.

(שפת אמת)

דיבור מועיל

עניין הדיבור הוא הוצאת דבר ממצב של העלם – מחשבה, למצב של גילוי – דיבור. המדבר בשבחו ובמעלתו של חברו מגלה בכך את הטוב הגנוז בו, ויש לזה השפעה חיובית וחשובה על הזולת.

(לקוטי שיחות)

מילה יקרה

את "ערל שפתיִם" אונקלוס מתרגם: "יקיר ממלל". כלומר, כל מילה יקרה מפז. חבל להוציא דבר מהפה כאשר ידוע מראש שפרעה לא ישמע.

(רבי בונם מפשיסחה)

מניעת קטרוג

משה טען כלפי הקב"ה: מאחר שבני־ישראל לא שמעו אליי, מה יהיה אם "ישמעני פרעה"? והלוא הדבר עלול לעורר עליהם קטרוג חלילה, ולא יהא לי פתחון־פה להמליץ טוב ולהתפלל עליהם, אלא אשאר בבחינת "ערל שפתיִם".

(אוהב שלום)

מעורר את עצם הנפש

הדיבור בתורה ובתפילה מעורר את עצם הנפש. זהו שנאמר (תהילים לה,י) "כל עצמותי תאמרנה". כלומר, עצמות הנפש באה לידי ביטוי באמירה ובדיבור. אך כל זה הוא כאשר הדיבור יוצא בהתלהבות, מתוך חיות פנימית.

(לקוטי דיבורים)

פרי השפתיים

לדיבור כוח גדול, הן לטוב הן למוטב, והוא עיקר הוויית האדם. לכן הדיבור הוא בבחינת 'פרי', כפי שנאמר (ישעיה נז,יט) "בורא ניב שפתיִם", שהדיבור הוא פרי השפתיים ותנובתן, כמו הפרי שהוא תכלית האילן.

(אור התורה)

אמרת השבוע

לחוש את הזולת

אחד מגדולי סוחרי העיר פרשבורג נכנס אל ה'חתם־סופר' וסיפר כי נקלע לקשיים כלכליים. הוא בא לבקש את ברכתו ועצתו של הרב. הגיב ה'חתם־סופר': "שמעתי כי אחיך, שיש לו משפחה גדולה, סובל חרפת רעב, ואתה אינך תומך בו".

הצטדק הסוחר: "הלוא סיפרתי לרב את מצבי הקשה בעת האחרונה, ואיך אוכל לתמוך באחרים?!".

נענה ה'חתם־סופר': "לקראת הגאולה ממצרים אמר הקב"ה: 'וגם אני שמעתי את נאקת בני־ישראל'. מה באה המילה 'וגם' לרבות? אלא בשעה שבני־ישראל נאנקו תחת עול העבדות במצרים שמע כל אחד ואחד מהם גם את נאקתו וכאבו של אחיו וסבל את סבלו, ובשכר זה זכו להיגאל ולצאת מכל צרותיהם".

סוד ההצלחה

איש ישר־דרך היה מוניש החייט. בעיירה מוגלניץ העריכו אותו על חריצותו ועל יחסו הטוב ללקוחותיו. עם הזמן התפרסם בסביבה, וגם לא־יהודים נהנו משירותיו.

מוניש החייט נהפך לאישיות נכבדת. פרנסתו הייתה בשפע. לא־אחת ניצל את מעמדו לטובת אחיו היהודים, כאשר היה צריך להמליץ טוב בעדם.

שמעו של החייט הגיע אף לאוזני הפריץ. הוא החליט לבקר את מוניש ולהתרשם מעבודתו. הפריץ בא במרכבה הדורה, מלווה במשרתיו הרבים. כל הפמליה חצתה את העיירה מוגלניץ עד שעצרה ליד ביתו של מוניש.

הפריץ התפעל ממה שראו עיניו והציע למוניש הצעה מפתה – להיות חייט החצר. מוניש ענה מיד: "אדוני הפריץ, בטוח אני כי לא אאכזב אותך, וכי מלאכתי תהא טובה בעיניך כמלאכת הטובים שבחייטי פריז".

נהנה הפריץ למשמע התשובה ואמר: "אם־כן, כבר עתה שמתיך לממונה על המלתחה שלי. אתן בידך ממיטב האריגים והבדים המשובחים והיקרים, אולם", נימת איום עלתה בקולו של הפריץ, "אם תשחית את הסחורה המשובחת והיקרה, אבוי לנפשך!".

מוניש החל במלאכה. כשסיים לא היו מילים בפי הפריץ ורעייתו להביע את התפעלותם, והם כיבדוהו במתנות רבות נוסף על שכרו. מכאן והלאה היה יוצא ונכנס בארמונו של הפריץ.

מוניש לא שינה את אורחות חייו. הוא הוסיף לבקר מעת לעת אצל הרבי ממוגלניץ, הקפיד על קלה כחמורה, וסייע לעניים בכל ליבו. לכן התקבלה בסלחנות העובדה שלבושו היה הדור ומוקפד, במיטב הבגדים, תפורים ומגוהצים היטב.

אך עם הזמן החל הציבור לחוש כי דבר־מה השתנה אצל מוניש. הגאווה חדרה לליבו ומילאה את ישותו. כל הילוכו והתנהגותו הביעו שביעות רצון עצמית והכרת ערכו וחשיבותו.

יום אחד הציג לפניו הפריץ רעיון חדש. מכיוון שמלאכתו נאה מאין־כמותה, הגיע הזמן להתכבד בה מול כל ידידיו ולהראות להם כי בגדיהם לא ישוו לעומת בגדיו היפים. הזמין הפריץ את חבריו הפריצים לנשף תחרות בגדים מיוחדת. הוא מסר לידי מוניש בדים יקרי־ערך, כדי לתפור לו מהם מלתחה חדשה ומהודרת. הוא גם הִתרה בו כי כל כבודו יעמוד על כף המאזניים בערב הזה, ואבוי לו אם לא ידאג כי ינצח.

החייט שפע ביטחון רב והבטיח לפריץ כי הבגדים שיתפור יזכו ללא ספק במקום הראשון. בעוד גאוותו מרקיעה שחקים, שכר החייט עוזרים והחל לשקוד על המלאכה הגדולה.

בכל ליבו ציפה לערב המיוחל שבו הכול ישבחו את עבודתו. ימים ולילות עשו החייט ועוזריו בבית־המלאכה, מדדו ובדקו לבל יימצא קמט קל או חוט פרום, עד אשר היה הכול מוכן.

מוניש השתוקק להראות את כבודו לעיני כול. לכן הוביל את סחורתו בראש משלחת גדולה דרך רחוב היהודים, ועבר גם ליד ביתו של הרבי ממוגלניץ.

מוניש נכנס לארמון הפריץ בראש מורם, ובידיו המלתחה החדשה והיקרה. הפריץ ובני־משפחתו החלו למדוד את הבגדים, אך הבעת אכזבה עלתה על פניהם. הפריץ מדד בגד אחר בגד, ושום דבר לא השביע את רצונו. זעם רב נראה על פניו. שבועות מעטים נותרו עד הנשף, והוא עלול לנחול ביזיון.

"אני נותן לך שבוע אחד לתקן את עבודתך ולהביא מערכת בגדים שתמצא חן בעינינו", צרח לעבר מוניש. "אם לא יהיו הבגדים מוכנים כראוי – רע ומר יהיה גורלך".

מוניש עזב את הארמון שבור ורצוץ. בקושי שירך את רגליו. הוא לא הבין מניין באה עליו הרעה הזאת. ברור היה לו כי לא יוכל להכין מערכת בגדים חדשה בתוך שבוע אחד. ממרומי ההצלחה נפל אל עמקי התהום.

ופתאום ניצת בליבו זיק של תקווה. "אלך אל הרבי ממוגלניץ. אולי יוכל להושיעני ממצבי העגום", חשב, ושם פעמיו אל בית הרבי. בהיכנסו אל חדרו, טרם הספיק לפצות פה, נפל מתעלף.

בדברי רוגע הקימו הצדיק מעלפונו, ואמר: "אם תציית לכל דבריי, תזכה לראות את ישועת ה' הגדולה". מוניש הביע את הסכמתו והצדיק הורה: "עליך לפרום את בגדי הפריץ, ולאחר מכן לשוב ולתפור אותם בדיוק באותם תפרים. עם הבגדים האלה תשוב אל הפריץ וה' יהיה בעזרך".

החייט השתומם, אך הבין כי אין לפניו שום עצה אחרת. הוא ניגש למלאכה, פרם את כל הבגדים ותפר אותם מחדש בדיוק בקווי התפר הקודמים.

בלב נשבר התייצב החייט לפני הפריץ, בעוד זה נוטל ממנו את הבגדים ומתחיל למדוד. קריאות התפעלות נפלטו מגרונו, הבגדים הקסימו אותו והוא לא פסק מלשבחם. הוא ציווה למשרתיו לפייס את מוניש ולמלא את תיקו כסף רב ומתנות, ונפרד ממנו בכבוד ובחיבה.

מבולבל לגמרי פנה מוניש אל בית הצדיק בבקשה להסביר לו את פשר הדבר. חייך הצדיק ממוגלניץ ואמר: "מוניש יקירי, את מלאכתך עשית נאמנה, ובבגדים עצמם לא היה כל דופי. אולם יש דבר אחד שבו הכול תלוי: זה **החן** הניתן מהשמים. ראיתי אותך כשהלכת בגאווה אל הפריץ, וידעתי שאיבדת את החן למעלה, וממילא סר חינך גם בעיני הפריץ.

"אולם כאשר פרמת את התפרים שעשית מתוך גאווה ותפרת אותם מחדש בלב נשבר, מיד חזר אליהם החן"...

לומדים גאולה | מאת מנחם ברוד

גאולה בלי מכות

הגאולה ממצרים משמשת מעין תבנית לגאולה העתידה, כמו שנאמר (מיכה ז,טו): "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות". עם זה, הגאולה העתידה תהיה שלמה וגדולה מהגאולה ממצרים, ולכן יש כמה וכמה הבדלים ביניהן. אחד ההבדלים, שבגאולה ממצרים היה צורך במכות שישברו את מצרים, ואילו בגאולה העתידה יהיה התיקון בדרך שלמה יותר, בלי צורך במכות.

ברור שהקב"ה היה יכול להוציא את בני־ישראל ממצרים גם בלי צורך במכות. הוא היה יכול, למשל, לשתק את המצרים, ואז בני־ישראל היו יכולים לצאת בנחת ובאין מפריע. למכות הייתה מטרה לפעול בירור במצרים, כפי שהקב"ה אומר (שמות ז,ה): "וידעו מצרים כי אני ה', בנטותי את ידי על מצרים". כאן רואים שמטרת המכות היא להביא את מצרים לידיעה שיש בורא ומנהיג לעולם.

שבירת הקליפות

אדמו"ר הזקן מבאר (תורה־אור וארא נו, סוף עמ' ד) כי הביטוי 'וידעו' הוא גם במובן של שבירה: "כדי להוציא ניצוצי הקדושה מהקליפות המסתירים עליהם היה צריך להיות שבירת הקליפות... ועתה יובן עניין המופתים שהראה השם יתברך למצרים. וכמו שכתוב 'וידעו מצרים כי אני ה'". פירוש 'וידעו' הוא מלשון שבירה, כמו שכתוב 'ויודע בם את אנשי סכות'... שעל־ידי שבירת הקליפה יוכל להיות גילוי אור אין־סוף ברוך־הוא להניצוץ, עד שיוכלל באלקותו יתברך".

הוא ממשיך ומסביר ש"בזה יתורץ מה שכתוב בקריעת ים־סוף 'וידעו מצרים כי אני ה'". ולכאורה תמוה, שהרי להלן כתיב 'לא נשאר בהם עד אחד'. אלא דפירוש 'וידעו' לשון שבירה כו'. ועל־ידי זה היה גילוי אור אין־סוף להניצוצין".

החידוש בגאולה

הרבי מליובאוויטש מבאר (לקוטי שיחות כרך כה, עמ 189) שבנקודה זו טמון אחד ההבדלים בין גאולת מצרים לגאולה העתידה: "ביציאת מצרים ובגאולת מצרים נפעל חידוש לא רק בקשר ליהודים... אלא גם עבור **מצרים גופא** (ואומות העולם בכלל), וכמפורש בכתוב 'וידעו מצרים כי אני ה'": פרעה ומצרים מצד עצמם אין להם שייכות לידיעת **הוי'ה**, כפי שפרעה אמר 'לא ידעתי את **הוי'ה**'. מצד עצמם שייכים הם רק לשם אלוקים, ששם אלוקים בגימטרייה הטבע. וזהו מה שנפעל בגאולת מצרים, ש'וידעו **מצרים** כי אני **הוי'ה**', שהם קיבלו ידיעה בהנהגה ניסית שלמעלה מהטבע, שקשורה עם שם הוי'ה.

"בדוגמה לזה – אלא שבאופן נעלה בהרבה – יהיה החידוש לעתיד לבוא: נוסף על הגאולה של ישראל, אורייתא וקודשא־בריך־הוא, יפעל הדבר גם בעולם, אצל כל אומות העולם, וכמפורש בכמה כתובים ונבואות הגאולה, עד כפי שהרמב"ם גם מביא בספר ההלכות שלו, שאז 'יתקן את העולם... שנאמר כי אז אהפוך אל עמים שפה ברורה לקרוא **כולם בשם הוי'ה** ולעבדו שכם אחד'.

"וייעוד זה בנוגע לאומות העולם אינו סתם דבר נוסף שיזכו לו בביאת משיח־צדקנו, אלא הוא קשור עם עצם עניין הגאולה: מאחר שאז תצא השכינה כביכול מהגלות, הרי יחד עם זאת תתגלה אמת הוי'ה, ש'כל הנמצאים משמים וארץ ומה שביניהם לא נמצאו אלא **מאמיתת** הימצאו', ש'אמיתת הימצאו' הוא שם הוי'ה שלמעלה מ(טבע ה)עולם...

"ובזה הוא אחד החידושים של הגאולה העתידה על הגאולה של 'ימי צאתך מארץ מצרים': בגאולת מצרים – הידיעה של מצרים '(וידעו מצרים) כי אני הוי'ה' באה על־ידי **המכות** (וכיוצא בזה) – על־ידי שבירת מצרים; מה־שאין־כן לעתיד לבוא, יהיה '**וראו כל בשר יחדיו** כי פי הוי'ה דיבר', לא על־ידי מכות, שבירה, אלא בדרך **תיקון**, ובלשון הרמב"ם הנ"ל '**ויתקן** את העולם כולו כו' **לקרוא כולם בשם הוי'ה** ולעבדו שכם אחד'".

פתגם חסידי

רבי דוד־משה מצ'ורטקוב אמר, שבהיותו ילד קיבל עליו שלא להרע לשום נברא בעולם. שאלוהו: וכשגוי מתנכל ליהודי, האין הוא מתפלל למפלתו? השיב הצדיק: "אני מתפלל להרמת קרן היהודי, שהגוי לא יוכל להציק לו"

חיים יהודיים | מאת מנחם כהן

עולם ומלואו בתנועות ראש

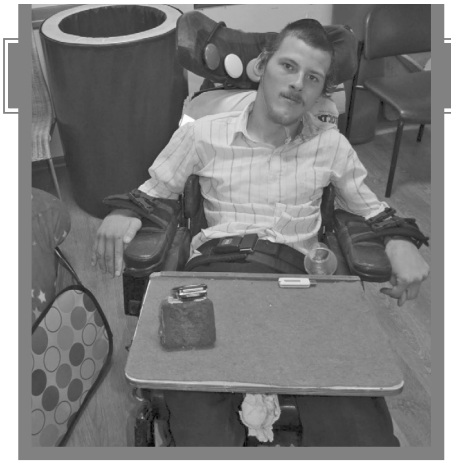

דניאל מזרחי. "אם רוצים אפשר לעשות הכול"

הוא מלחין שירים משובחים המבטאים אמונה ותקווה, מדבר על שליחות וזיכוי הרבים, ומרגיש צורך לחבר את הכלל למעשים חיוביים. זה **דניאל מזרחי**, בחור בן עשרים. הוא נולד בברית־המועצות חולה בשיתוק־מוחין נדיר. למעשה, כל גופו משותק חוץ מראשו, שבאמצעותו הוא יכול לבצע פעולות מסויימות. הוא יושב על כיסא גלגלים, אבל אל תיתנו לתיאור הזה לבלבל אתכם. דניאל מתַקשר עם הסביבה בדרך מעוררת השתאות ומנהל סדר־יום עמוס.

כשביקשנו לשוחח עם דניאל נאמר לנו שאפשר לשלוח לו מסרונים בטלפון והוא ישיב עליהם בעצמו. "כן, בטח", ענה במסרון הראשון. "כרגע אני עוסק בעיקר בזיכוי הרבים".

שיחה עם הקב"ה

שגרת יומו נפתחת בשש וחצי בבוקר. הוא יוצא לבית־הכנסת בשיכון חב"ד בלוד, לתפילת שחרית. את דפי הסידור הוא הופך בעזרת מוט המחובר לראשו בסרט מיוחד. מוט זה מסייע לו גם להקליד במחשב האישי את השירים שהוא מלחין, לענות לסביבתו על שאלות בצג אותיות, או להשיב להודעות בטלפון הנייד.

המהפכה בחייו החלה לפני חמש שנים. דניאל השתתף בהופעה שנערכה בחברון והרגיש חיבור למוזיקה. הוא התחיל לכתוב שירים. וכך הוא מתאר, בשפתו (לא נגענו): "באותה שנה עלה במוחי רעיון להתחיל ולעבוד על דיסק שירים שחיברתי. באיזה לילה אחד פתחתי את פי לה' וסיפרתי לו את הרעיון וביקשתי מעומק ליבי שה' יצליח את הרעיון. אמרתי במילים האלה: 'אבא שבשמים, אתה יכול הכול, אנא ממך תצליח את הפרוייקט הזה, כדי לקדש את שמך בעולם'".

הקליט וצייר

תפילתו של דניאל התקבלה. בתוך זמן קצר בא לאולפני ההקלטות של המוזיקאי **קן ברג'ס**. "שאלתי אותו אם הוא יכול לתת לי להקליט את הדיסק בהתנדבות. הוא שמח. הכול בזכות המתנה הנפלאה שה' חנן אותי, מתנה שקוראים לה כוח רצון", מספר דניאל. "אחרי ההקלטות עבדתי על הכריכה של הדיסק. באמצעות המקל וצבעי הגואש שהדביקו לו הצלחתי לצבוע. עשיתי ציור של הר סיני ומעליו המון אור. זה סימל בעיניי את האמונה בה'. החלטתי לקרוא לדיסק 'האמונה שבלב'".

שנה לאחר־מכן הוציא דניאל עוד דיסק, ובו שנים־עשר שירים, שאת רובם הלחין בעצמו באמצעות תוכנה מיוחדת במחשב. במקביל הוא מלחין שירים לגדולי הזמרים החסידיים.

מסר לקוראים

דניאל לומד במרכז השיקומי 'נווה צבי – תקווה לילד' בירושלים. מדריכיו מופתעים ממנו בכל פעם מחדש. דניאל ביקש, באמצעות המדריך, שנקריא לו בטלפון את הכתבה לפני פרסומה. הוא הקשיב לכל מילה וגם ביקש לתקן פרט שהיה חשוב לו.

לקוראי 'שיחת השבוע' הוא מבקש להעביר מסר: "הכול תלוי בראש, איך שמסתכלים", הוא אומר. "חשוב טוב, יהיה טוב. יש לי כלל ברזל בחיים – על־ידי כוח הרצון אפשר להפוך עולמות. איך אני הגעתי למצב שאני יכול ברוך השם לדבר ולעסוק במוזיקה? רק בעזרת כוח הרצון. אם רוצים, אפשר לעשות הכול. הקב"ה נותן לכל אחד ואחד כוח רצון. צריך רק לנצל זאת". ויש לו קבלות.

איגוד צאצאי רבינו שבתי הכהן הש"ך

במסגרת מאמצינו להכין מגילת יוחסין
ואילן מפורט שיכלול את כל צאצאי רבינו,
אנו מבקשים מהצאצאים לחלוק איתנו את המידע שברשותם

חשוב לציין באופן ברור על כל אחד איך הקשר שלו לדור שלפניו.
רצוי מאד להוסיף, אם ידוע שמות בני הזוג, תאריכי לידה נישואין ופטירה.
מקום לידה ופטירה וכל מידע שיכול למקד את הזיהוי.

טלפון נייד 0527-11-66-11
ניתן להשאיר הודעה בתא הקולי.
פקס 03-6181091. אימייל simchabo@smile.net.il

פינת ההלכה | מאת הרב יוסף גינזבורג, רב אזורי עומר

החזרת מזוזה מבדיקה

שאלה: מזוזה שהוסרה לצורך בדיקה – האם צריך לברך כשמחזירים אותה למקומה?

תשובה: מנסים לדמות דין זה לפשיטת טלית או תפילין, שלדעת רבים מהפוסקים אם דעתו של האדם לחזור וללובשן בתוך זמן מסויים – אינו חוזר ומברך עליהן בלבישתן מחדש, כל עוד לא הסיח דעתו. וכך המזוזה שנלקחה לבדיקה, דעתו של האדם להחזירה מיד, ולכן אין לברך.

אולם כאשר הבדיקה נעשתה כי חייבים על־פי ההלכה לבודקה (כמו במזוזה פרטית אחת לשלוש שנים וחצי, או כשיש חשש שהמזוזה נפגעה מלחות או מחומרים חריפים וכדומה) – יש 'היסח־הדעת' גדול יותר, שמא המזוזה לא תימצא כשרה ויזדקקו להחליפה, ולכן יש לברך. הדבר דומה למי ש**חייב** לחלוץ תפילין, כגון שהוא צריך לצאת לצרכיו, שאז חוזר ומברך עליהן.

מנגד, מעירים שאדרבה, כשפשט טלית ותפילין אין עליו מצווה בכל רגע ללובשן מחדש, ואילו במזוזה מוטל עליו בכל רגע חיוב לקבוע מזוזה לביתו, ולכן יש מקום שלא לברך, כמו שאין מברכים על לימוד תורה גם אחרי הפסק גדול מברכת התורה.

למעשה, מנהג הספרדים בירושלים לברך תמיד, וכן פסק הגר"ע יוסף. פוסקים רבים מסתפקים בזה, ולכן בקהילות רבות נהוג לברך רק אם עבר לילה בין הסרת המזוזה לבין קביעתה מחדש, שאז נעשה 'היסח־הדעת' גמור.

יש שכתבו שאם האדם הסיר את המזוזה כדי לבודקה ולהחזירה אחרי כמה ימים, הרי זה 'היסח הדעת' גמור, ולכן אפילו אם לבסוף החזירה מיד לאחר מכן – חייב לברך לכל הדעות.

אגב, יש המביאים בשם 'ספר האשכול' (מראשוני ה'ראשונים') שצריך לברך במקרה כזה, אבל בפנים הספר כתוב שצריך לברך (רק) אם "מסיר אותה מן הפתח ומניח אחרת במקומה".

מקורות: ספר האשכול מהדורת אלבק עמ' 194. פתחי תשובה סי' רפט ס"ק א. ערוך השלחן שם ס"ד. שכל טוב ס"ק כו־כז, וחובת הדר פי"ד סי"ד ובהערות, וש"נ.

גֶפֶן בס"ד
ביטוח דתי חרדי ישיר
077-444-7777
הכי טובים-הכי גדולים-בשבילך

בס"ד
מעוניין לקנות
ספרי תורה פסולים
(גם מועדים לגניזה)
וכן... כלי כסף, רימונים לס"ת, כתרים, אצבעות, מגילות אסתר ועוד...
052-9772525

מתארגנת קבוצה
להסרת משקפיים בלייזר
בבי"ח אסותא
בשיטת ה-ASA
ללא חיתוך הקרנית
מחיר קבוצתי
אסותא הסרת משקפיים בלייזר אופטיק
לפרטים: **03-9533928**

גזרת פרעה
מתקיימת גם בימינו!
"אפרת"
נלחמת במגיפה בהצלחה
בעזרתך נוכל להציל יותר!
150 תינוקות בכל יום לא זוכים לחיים
היו שותפים 02-6536212 www.efrat.co.il